

OLÜMPIA SÕNA

Viljandi Kesklinna Kooli

ajaleht

mai 2019

85

9.c klass esindas olümpiamängudel Islandit ning oli ühtses vormis ja heatujuline.

Viljandi sai olümpialinnaks

Helene Metsmaa, 7.b klass

Sel aastal toimusid esmakordselt meie kooli olümpiamängud. Võistlus leidis aset neljapäeval, 22. mail.

Iga klass esindas mingit riiki, näiteks 7.b klass oli Prantsusmaa, 8.b Ungari, 6.c Kreeka jne.

Olümpiamängud toimusid igaaastase spordipäeva asemel just selleks, et õpilastel ja ka õpetajatel oleks väike vaheldus.

Päev algas hommikul rongkäiguga Viljandi linnastaadionile. Seal ootasid õpilasi direktor Aavo Soopa ja sõudja Jüri Jaanson. Viimane on meie kooli vilistlane ja olümpiavõitja. Ta

pidas noortele tulevikulootustele inspireeriva kõne. Pärast kõnet esinesid tantsunumbritega 5.b klass ja meie kooli võimlemisgrupid.

Võistlused algasid staadionil pendelteatejooksuga, millest peaaegu kõik said osa võtta.

Olümpiamängud panid proovile õpilaste tugevuse, täpsuse ja kiiruse. Alasid oli palju ja väga erinevaid, näiteks jalgpall, kotijooks, pallilahing, täpsusvise, autovedu, trepijooks. Paljude õpilaste jaoks oli lemmikala just autovedu, sest see oli lihtne ja naljakas. Samuti tekitas

elevust kotijooks, mis ei tulnud kõigil hästi välja, aga tekitas siiski naeru.

„Spordipäev on parem kui püha-päev!“ ütles Ramon 2.d klassist. Oli ka õpilasi, kellele ei meeldinud idee kooli olümpiamängudest. Neile oleks meeldinud rohkem tavaline spordipäev, aga üldiselt olid õpilased rõõmsate nägudega. Õnneks andis ilmataat meile ka kuuma ja kuiva ilma.

Pärast autasustamist läksid paljud õpilased nautima päikest ja sooja järvevett!

.....
Käesolev õppeaasta on olnud meie koolile sportlikult edukas. Õpetaja Riho Siil hindab kõrgelt võistlussarja „Tähelepanu, start!“ II kohta.

Suurepärane tulemus oli ka rahvastepallis, kus vabariigi tasemel olid edukad nii 4.-5. klassi poisid kui ka tüdrukud ning 2.-3. klassi poisid. 6.-9. klassi poisid mängisid saaljalgpallis end vabariigis II kohale. III koht toodi koju vabariiklikelt kergejõustikuvõistlustelt ja ka 4.-5. klassi poiste jalgpallis.

Meie parimad tulemused on kirjas kooli kodulehel lingil „Õpilaste saavutused – edulood“.

Jüri Jaanson, 2.d klass, õpetaja Reti Joandi ja maskott rebane Ruudi

Head lugejad!

Suvi on juba peaaegu käes. Jäänud on veel vaid mõned loetud koolipäevad. Nagu ikka, lahkub ka sel kevadel meie koolist järjekordne lend noori. Kõigil on oma mõtted ja soovid, kuhu edasi õppima minna ja mida üldse tulevikus teha. Õpilasi läheb igale poole, mõned siirduvad välismaale, teised jäävad kodulinna. 9. klassi lõpetamine on nagu aken uude ellu. Kõik need üheksa aastat on käidud sama kooliteed, on olnud samad õpetajad ja klassikaaslased, sama koolimaja ja nüüd järsku on see kõik läbi.

Tuleb siirduda uude kooli, harjuda uute inimestega, saada sõbraks uue koolimajaga, mõni peab isegi tutvuma uue linnaga või koguni õppima selgeks uue keele. See lõpp on raske, vahel isegi kurb, aga samas vahva ja meeleolukas. Kõike, mida õpitud, tuleb nüüd rakendada päris ellu, tuleb hakata päriselt suureks.

Mina arvan, et meie kooli üheksandikel pole sellega probleemi, nad on tublid ja targad ning neid ootab kindlasti suur tulevik. Ma loodan, et lõpetajatel lähevad eksamid hästi ja nende unistused täituvad!

Usun, et meil kõigil tuleb imetore suvepuhkus. Tegusat vaheaega ja kohtume septembris uue kooliaasta alguses!

Adele

Aktiivsemad 5. ja 6. klassi õpilased teel üle mere Helsingisse.

Õpilased külastasid Soome sõpru

Laura-Liisa Kolomets ja Rosette Liis Uus, 6.a klass

14.-17. maini külastasid 7 meie õpilasesinduse liiget Soomes Turu linnas sõpruskooli.

Teisipäeval kell 10 algas meie reis Soome. Teel pealinna tegime peatuse, et end sirutada. Kui sadamas laeva pääsesime, hakkasime reismõnused nautima. Soome jõudnud, asusime teele Turu linna, kuhu oli oma 200 kilomeetrit sõita. Umbes 30 km enne sihtkohta võtsid meid vastu Hepokulta kooli õpetajad Kristiina ja Eero, kellega käisime söömas. Siis näidati meile, kus asub nende kool, hiljem läksime Linnanmäki hotelli.

Järgmise päeva hommikul olime juba kõik omavahel sõbrad. Kui kooli jõudsime, oli meil vastas tuttav õpetaja ning Hepokulta kooli õpilasesinduse president. Meile tehti ekskursioon koolis ning siis läksime inglise keele tundi. Seal mängisime Kahooti ja veel ühte toredat mängu, kus pidi ütlema loomade nimesid. Siis sõime koolilõunat, mis oli pisut vürtsikas, aga väga maitsev.

Kehalise kasvatus tunnis mängisime pesapalli. Soome pesapall oli väga põnev ning meeldis kõigile väga. Hiljem külastasime ka Turu

pearaamatukogu, mis oli väga suur ja ilus. Vaatasime erinevaid raamatuid ning arutasime, mida ja kui palju meie loeme.

Seejärel tegime jalutuskäigu jõe kaldal ja einestasime. Saime ka pooldes ringi vaadata. Õhtu veetsime jälle oma hotellis, käisime ujumas ning saunas ja vaatasime filmi.

Neljapäeva hommikul toimus koolis õpilasesinduste koosolek. Arutasime, mis on koolides erinevat, mida vahetundides tehakse ning mida järgmisel aastal kahe kooliga ühiselt teha. Plaan on teha koostööd keskkonnasäästlikkusega seoses.

Pärast lõunat läksime draamatundi, kus mängisime erinevaid mängu. Õhtupoolikul tegime ringkäigu Turu linnuses ning giid rääkis, kuidas seal vanasti elati. Õhtul veetsime aega Hepokulta kooli õpilasesindusega: grillisime, sõime, rääkisime juttu, tegime mälumängu ja mängisime discgolfi.

Reedel asusime koduteele. See oli väga tore reis, saime endale palju uusi sõpru ning kindlasti oli see väga hea kogemus.

„Kas siis selle maa keel laulu tuules ei või ...“

Triinu Kree 7.d klass

See Kristjan Jaak Petersoni oodist pärinev luulerida on tuttav paljudele eestlastele. Tema sünniajal, paastukuu 14. kuupäeval, tähistatakse emakeelepäeva. Sellega seoses toimus 11.–15. märtsini meie koolis emakeelenädal.

Eesti keele õpetaja Erika Aas peab ilusas ja õiges emakeeles rääkimist ja kirjutamist iga päev oluliseks ning seepärast ta emakeelepäeva nii väga eraldi ei tähtsustagi. Tema arvates peab kogu aeg tegelema sellega, et eesti keel säiliks ja inglise keel meil võimust ei võtaks.

„Kui emakeelenädal on lähenemas, saame oma ainevaldkonnaga kokku, arutame läbi, mida ja millal teeme. Ettevõtmistega on seotud kõik eesti keele õpetajad ja raamatukogutöötajad. Korraldame tegevusi, mis võiks õpilastele sobida ja mis ka meile endale meeldivad,“ rääkis õpetaja Aas.

Nädala jooksul illustreerisid viiendikud Petersoni oodi, toimus ortograafiavõistlus ja mälumäng.

Raamatukogus oli võimalik lahendada päevaküsimusi, kus tuli teosele viitavate vihjete abil ära arvata raamatu pealkiri ning teada ka autorit. Peidus olevad raamatud

valis välja Liina Smolina. Valikut tehes arvestas ta, et raamatud peavad olema tuttavad nii 5. kui ka 9. klassi õpilastele. Raamatukogutöötaja sõnul oli osalejaid-arvajaid päris palju. Raamatukogust käisid läbi ka õpilased, kes sinna harva satuvad.

Emakeelepäeval, 14. märtsil toimus raadioetteütlus, mille teemaks oli vastvalminud „Tõe ja õiguse“ film. Küsimusele, kuidas on lood õpilaste kirjaoskusega, vastas Külliki Asu: „Muidugi on 8. ja 9. klassi etteütlesed palju paremini kirjutatud kui 5. klassil. See näitabki, et aastatega õpitu ei jookse mööda külgi maha, vähemalt enamikul. Tüdrukute õigekiri on miskipärast parem kui klassivendadel. Siit poistele uus väljakutse järgmiseks õppeaastaks!“

Korraldajad ise jäid nädalaga rahule, kuna tööülesanded olid hästi jaotatud ning üritusi ja tegevusi oli parasjagu. Külliki Asu täpsustas: „Minu arvates läks kõik plaani-päraselt. Igal aastal on muidugi nurisemist, et mõni õpilane ei jõua raadioetteütles teksti ära kirjutada. Teadmiseks, et mul on seal alati kaasas üks näidiskirjutaja, kelle tempos ma dikteerin. Valin alati

mõne aeglasema kirjutaja, aga ju leidub siis ikka veel aeglasemaid. Ei muud, kui tuleb harjutada end kiiremini kirjutama! Elus võib seda vaja minna!“

Väikeste maja tegemised

Raamatukogutöötaja Ingrid Kustavuse sõnul etendus esmapäeval saalis näitemäng „Mina ja mina“, mille esitasid meie kooli õpilase Ronja Reemani vanemad.

Teisipäeval toimus klassides lugemisoskuse töö, kus pidi etteantud teksti põhjal küsimustele vastama. Samal päeval oli muusika-teemaline päevaküsimus, kus tuli seintele riputatud lünktekstidesse sobitada puuduvad laulusõnad ning ära märkida teksti ja viisi autor.

Kolmapäeval toimus ortograafiast, kus selgitati välja klasside parimad. Päevaküsimuski oli uus – tuli otsida koolimaja seintelt omavahel riimuvaid sõnu. Neljapäeval võistlesid õpilased ilukirjas.

Reedel toimus saalis nädala pidulik lõpetamine, kus tunnustati parimaid kirjaoskajaid ja anti kätte loosi-auhinnad.

.....

Raamatusõprade kohtumine

30. aprillil korraldas meie kool juba viiendat aastat lugemisviktoriini. Pärast võistlust toimus kohtumine kirjanik Reeli Reinausega, kelle raamatuid tuligi tänavuse võistluse jaoks lugeda.

Eleonoora Kõrge 9. c klassist ütles: „Raamatusõprade kohtumise külastanud kirjanik pani publiku ennast pingsalt kuulama. Mõtteid ja teadmisi said temalt nii tulevased kirjanikud kui ka raamatusõbrad.“ Fotol on viktoriini võitjad Suure-Jaani koolist ja Reeli Reinaus.

Võõrkeelte nädal kaasas kõiki õpilasi

Enid Härm, võõrkeelte ainevaldkonna juht

Võõrkeelte nädalal 28. jaanuarist – 1. veebruarini olid hõivatud kõik 5.–9. klasside õpilased. Nädala jooksul viidi läbi palju erinevaid tegevusi.

Vene keel

5. klassid vaatasid venekeelset multifilmi „Tare-tareke“ ja joonistasid selle põhjal pilte. Need pandi näitusele 2. korruse koridoriseinale. 6. klassid tegid paaristööna Venemaad tutvustava plakati.

7.–9. klassis selgitati välja parimad vene keele sõnavara tundjad, kelleks osutusid Hedy Aasna (7.c), Lisete Adul (8.b) ja Kerli Kajak (9.c).

Toimus vene rahvuslike toitude valmistamine kodunduse tundides koos õpetajate Tatjana Anniko, Virve Neeroti ja Külliky Lohuga. Suur tänu neile!

Saksa keel

5. klassid joonistasid pildi multifilmi „Super Wings – Feuer im Wald“ järgi. 6. klassid valmistasid paaristööna plakati Saksamaa, Austria, Šveitsi ja Lichtensteini kohta. 7.–9.

klassil toimus individuaalne võistlus sõnavara tundmise kohta. Parimad saksa keele tundjad on Triinu Kree (7.d), Elsbet Helena Tiitus (8.a) ja Johannes Metsmaa (9.b).

Soome keel

5. klass joonistas pildi multifilmi järgi. 6. klass valmistas plakati Soome kohta. 7.–9. klassid võistlesid sõnavara tundmises. Parimad on Merili Rohtla (7.a) ja Hanna Maria Fatkin (8.b). 9. klassi soome keele olümpiaadi Agricola eelvooruu võitja oli Jakob Tamberg (9.b).

Inglise keel

Esmaspäeval ja teisipäeval oli meie kooliga tutvumas Argentiina õpetaja Maria Elena Houston, kes kohtus 6.b, 7.b, 7.d ja 8.a klassi õpilastega. Kuulati tutvustust Argentiina eluolu, linnade, looduse ja kooli kohta.

5. ja 6. klassid kirjutasid inglise keeles etteütlu. Viieendikest olid parimad Herbert Rekor (5.b), Kiti Karmen Elmaste (5.c) ja Karl Kaspar Taukar (5.a). 6. klassi parimad olid

Annemarii Vaar (6.a), Ingel Madleen Tiitus (6.c) ja Vanessa Pokk (6.c).

SCRABBLE'i võistlusel nutitelefoni osalesid kõik 7.–9. klassi õpilased. Klassi punktisumma saadi 13 parima mängija punktide liitmisel ja parimad olid 9.c, 8.b ja 7.b. Selgitati välja ka individuaalvõitjad: 8. kl Kelly Hiie laid 346 p, üheksandikest Mats Anier 318 p ning 7. klassidest Marleen Kipper 305 punktiga.

Kolmapäeval toimus ingliskeelsete lauamängude mängimine. Pandi kokku keelekärgi, Suurbritannia puslet, mängiti vaatamisväärsuste doominot, Scrabble'i lauamängu, grammatikamänge.

Neljapäeval kogunes kümme 4-liikmelist võistkonda Brain Box'i võistlusele, kus pidi 20 sekundi jooksul vaatama pilti ja seejärel kolme minutiga vastama 8 küsimusele pildi kohta. Parima tulemuse saavutas 8.a klass.

Esmaspäevast reedeni vahetus teise korruse stendil päevaküsimus, millele vastanute vahel loositi välja auhinnad.

Näitlesime inglise keeles

Merili Meltsas, 6.a klass

11. ingliskeelsete näidendite päev toimus neljapäeval, 28. märtsil Viljandi Kesklinna Koolis. Seal esinesid kuus truppi Viljandi põhikoolidest.

Alustati näidendite esitamisega ja kui kõik olid esinenud, mindi koos sööma. Samal ajal otsustasid kohtunikud, kellele mis auhind anda. Pärast sööki sai saalis vaadata ingliskeelseid multikaid.

Auhindamisel andis iga grupp oma lemmiknäidendile väikese auhinna.

Peale seda jagati välja kohtunike auhinnad. Kõik trupid said midagi. Peaauhinna sai Jakobsoni kooli etendus „Kuidas püüda fantastilisi elukaid“ („How to Catch Fantastic Beasts“).

Minu arvates oli see väga huvitav päev ja kõik said hea kogemuse.

Kommenteerib sündmuse peakorraldaja Piret Sadam:

„Inglise keele kõnelemist ning enda lavanärvi said proovida 80 õpilast. Žürii kiitis osalejate head keeleoskust ja üleüldist head näitlemist.“

Meie kooli õpilased said trio eripreemia – „Three Little Pigs“ (5.c, juhendaja Enid Härm). Sama etendus sai ka trupipreemia.

Tervikliku ja huumorivõtmes lahenduse eripreemia sai „Little Red Riding Hood“ (6.a, juhendaja Anu Roht).“

Kõlasid võõrkeelsed laulud ja näidendid

Triinu Kree, 7.d klass

10. aprillil leidis meie koolis aset maakonna 5.–6. klasside vene keele päev.

Üritus algas kell 13.00, seda juhtisid meie kooli õpetajad Rita Oja, Markus Stein ning Sirje Liiva. Algul jagati õpilased numbriloendusel läbisegi gruppidesse. Seejärel oli paar minutit aega meeskonnakaaslastega tutvuda ja oma grupile kapten valida. Iga kooli rühm oli ette valmistanud väikese etteaste: venekeelse näidendi, luuletuse, laulu või tantsu.

Esinemist alustasid meie kooli viiendikud klassikalise muinasjutul põhineva näidendiga „Tare-tareke“. Kuna esimene ülesanne põhines sellel näidendil, tuli tähelepanelikult kuulata ja tegelased meelde jätta. Seejärel koguneti taas rühmadesse ning kirjutati üles kõik tegelased.

Teiseks etteasteks oli Paalalinna kooli näidend „Naeris“. Peale seda lahendati järgmine harjutus – pandi kirja võimalikult palju sõnu, mille lõpus või alguses oleks silp -ka. Teine Paalalinna kooli rühm esitas meeoluka laulu „Antoška“. Sellele järgnes jooksuetteütlus, kus tuli joosta saali seinani, kuhu tekst riptutatud oli, see lause haaval meelde jätta ja tagasi meeskonna juurde jõudes paberile kirjutada. 11 võistkonnast 4 jõudsid viie minuti

jooksul kogu teksti ära kirjutada.

Vahepeal esines Halliste kooli kolmik tantsuga „Kui sul tuju hea“ ning kõik said kaasa tantsida.

Õpetaja Oja luges ette luuletuse värvidest ja tähelepanelikult kuulades pandi kirevad nõöbid laul õigesse värvijärjekorda.

Heimtali kooli õpilased esinesid vahva luuletusega nädalapäevadest ning seejärel otsiti täherägastikust sõnu ning pandi kuulmise järgi kirja susisevaid häälikuid.

Viimasteks etteasteteks olid Kalmetu põhikooli luuletus kassipojast, A. Kitzbergi gümnaasiumi humoorikas lavatükk piletita sõitmisest, Paistu kooli luuletus tähestikust ja Suure-Jaani kooli õpetlik salm omadussõnade soo määramisest. Esinemiste vahepeal tegeleti taas ülesannetega: jagati sõnu küsimusele vastavuse alusel tabelisse ning arvati miimika järgi tegusõnu ära.

Pärast seda oli puhkepaus, mil sai sõpradega juttu ajada ja midagi näksida. Lõpuks said kõikide koolide rühmad tänukirja ning šokolaadi. Tundus, et nii õpilased kui ka õpetajad jäid lõbusa ja õpetliku päevaga rahule.

Saime kokku vene keele päeval

Adele Tamberg ja Kätlin Vagel,
7.b klass

20. märtsil toimus Viljandi Jakobsoni Koolis maakondlik 7.-8. klasside vene keele päev, kust võtsid osa õpilased paljudest Viljandi maakonna koolidest.

Iga kooli poolt oli üks etteaste, kuulda võis nii luuletusi, enesetutvustamist, laule ja oli ka üks sketš. Meie koolist võttis osa terve 7.b klassi vene keele rühm ja me esitasime venekeelse laulu „Gena sünnipäeval“.

Lisaks etteastetele oli ka igast koolist viis õpilast, kes jaotati loosi abil 13 gruppi. Meie kooli võistkonnas olid Kätlin Vagel ja Joosep Animägi 7.b klassist ning Heleri Hansen, Kelly Hiielaid ja Mattias Rahnu 8.b klassist. Nende gruppidega hakati lahendama erinevaid ülesandeid. Mingit pingerivi ei koostatud ning kõik võistlejad said auhinna.

7.b õpilased, kes ainult esinesid ega osalenud ülesannete lahendamisel, pidid istuma niisama ja selle poolest oli päev natuke halvasti korraldatud.

Kui see välja jätta, oli üritus päris vahva ning oli tore saada ka teada, milline on teiste koolide vene keele tase.

Ingliseelsete näidendite päeva tublid pörsakesed 5.c klassi etendusest „Three Little Pigs“ ning vene keele päeva „Tare-tarekese“ trupp 5.a klassist koos päevajuhi Rita Ojaga.

Peotäht on nunnud pallid!

Mirel Missik ja Iris Udu, 5.a klass

Hakkasime ettevõtlustunnis tegema oma firmasid. Meie tegime neljase rühma: Liisa, Rebeka, Mirel ja Iris. Valisime tooteks pinata. Pinata on üks kaunistatud pall, mis tuleb katki lüüa, et sealt saaks kommid kätte. Selle idee tuli meie rühmaliikmel Mirelil, kes tegi neid varem teistele kingituseks.

Esimesel laadal Viljandi Centrumis müüsimine neli pinatat. Kuigi müüsimine vähe, saime ikkagi parimaks mini-minifirmaks. Muljed olid head, laadal oli tore ja lõbus. Müümises

Centrumis ostis ühe pinata meie linnapea Madis Timpson.

Külaskäik Eesti pikima nimega poodi

Triinu Kree 7.d klass

10. mail külastas 7.d klass Bonifatiuse Gildi.

Sel päeval ladistas korralikku vihma, mistõttu oli kõigile meelt mööda hubasesse majja astuda.

Seal võttis meid vastu maja perenaine Kätrin Hanschmidt, kes rääkis meile ettevõtte kohta palju huvitavat. MTÜ Bonifatiuse Gild alustas tegutsemist 10 aastat tagasi. Ettevõttele nime otsides tutvuti teiste Eesti käsitöögildide nimedega - paljud gildid olid nimetatud mõne pühaku järgi. Kuna osa töötajaid on ametilt õmblejad, võeti kasutusele rätsepate ja õllepruulijate kaitse-

saime hea kogemuse.

Käisime ka teisel laadal, mis toimus Tabasalus. Seal müüsimine seitse pinatat. Meil läks päris hästi - saime nutikaima toote eripreemia. Kuna see oli meie teine laat ning rahvast oli vähe, säilitasime külma närvi. Kuigi olime kõik hästi ette planeerinud, oli väike närv ikka sees, aga kõik läks hästi. Soovitame teistel firmadel pöörata tähelepanu pakendile.

Meid leiati Facebooki lehelt „Nunnud pallid“. Sealt saab meie tooteid näha ja tellida.

pühaku Bonifatiuse nimi. Gildi korraldatud on paljud Viljandi laadad ning üritused, näiteks Uku keskuse jõululaat, Centrumi sügislaat ja keskaja päevad Viljandi ordu linnuses.

Pärast põgusat ülevaadet gildi tegemistest saime uudistada erinevaid ruume. Majas asub vitraaži-, paberi-, masintikandi ja pisividinate ostukoda ning kehakatte töökoda. Viimane nimetatu on Eesti pikima nimega pood, täpsemalt Parimate Tegusate Tegijate Ilmlõpmata Väärt Tarviliste Asjade Kaubaks Tegemise Mõnus Koht.

Seiklesime Palamusel

Karmen Ilus, Eliisa Leinus ja Lisett Türk, 5.c klass

22.mail käisid 5.c ja 5.a ekskursioonil Jõgevamaal.

Külastasime vana aja koolitundi, kus saime proovida tindiga kirjutamist ja lugeda gooti kirjas tekste. Vaatasime koolmuuseumis ning ka uues majas ringi ja saime rohkem teada Oskar Lutsust ning filmist „Kevade“. Sellele järgnes „Kiire jooks“, kus pidime alevis orienteeruma kaardi järgi. Võitjaks tuli võistkond Nimetud. Pärast seda käisime Palamuse kirikus, kus õpetaja rääkis meile sellest kirikust ja Pühast Bartholomeusest.

Seejärel sõitsime Kassinurmele piknikut pidama. Möödusime ka Kalevipoja silmapesukaunist, mis olevat põhjatu allikas. Seal oli ka külakiik ning ümbruses olid vanad puidust linnusevaremed, kus ringi uudistasime. Sõime ja olime niisama.

Päev möödus lõbusalt, aga oli siiski väsitav. Saime teada huvitavaid ja kasulikke fakte. Soovitame kõigil oma peredega külastada Palamuse muuseumi.

Nägime ka väikest ruumi, kus parasjagu kleiti õmmeldi. Kehakatte töökoda valmistab lisaks keskaegsetele kostüümidele ka pidulikke lõpukleite ja teeb vajadusel parandustõid.

Õmbleja Monika Pilliga suundusime maja teisele korrusele, kus ta rääkis meile keskaegsetest rõivastest ning näitas erinevaid kostüüme. Kuna 7. klassil on tulekul keskaja päev, panime kõrva taha nii mõnegi idee või õpetussõna.

Jäime õpetliku külaskäiguga väga rahule, sest saime oma kodulinna ettevõtte kohta palju uut teada.

Vahetusõpilaseks olemise võlu ja valu

Kätlin Vagel ja Adele Tamberg, 7.b klass

28. jaanuarist 1. veebruarini oli Viljandi põhikoolide õpilastel võimalus käia mõnes teises koolis vahetusõpilaseks. Neid, kes julgevad ajutiselt kooli vahetada, pole palju.

Me olime vahetusõpilasteks Viljandi Jakobsoni koolis. Meie klassijuhatajaks oli Eini Ilves. Õpetajad olid väga toredad ja võtsid meid hästi vastu, aga õpilased ei olnud algul eriti avatud, kuid mida päev edasi, seda avatumaks nad muutusid. Ju said aru, et neil lihtsalt ei ole valikut.

Jakobsoni koolis olid paljud asjad teisiti kui meil. Seal on üks maja, neli korrust, liiga palju lärmi, teistsugune koolikell, teised tundide kellaajad. Kool algab neil kell 8. Lisaks ei ole seal ka tundide ajaks telefonide kastidesse paneku süsteemi. Neil heliseb koolikell kaks korda sisse (algul üks minut varem ja teine n-õ õigel ajal, siis algabki kohe tund) ja üks kord välja.

Emma Sepp õppis Tallinna 32. Keskkoolis

Elinor Luik, 7.b klass

Mis erines meie koolist?

See kool on 4-korruseline ja seal õpivad lapsed 1.-12. klassini. Väga suur erinevus on veel see, kui ühtne nende kool on. Kõik viitsivad panustada kooliellu ja igati kaasa aidata kõiges, milles abi vaja on. Kedagi ei jäeta kõrvale ühistest tegevustest ja arvestatakse rohkem sellega, et peale kooli on inimestel ka teised huvid. Ma ei ütle, et meie koolis seda ei tehta, aga seal on arvestamist kindlasti rohkem.

Mida sa kooli sisenedes kõige rohkem kartsid?

Ma kartsin enim seda, et mind ei võeta klassis vastu ega kaasata klassi tegevustesse. Samuti seda, et ei saa koolimajas orienteerumisega hakkama ega saa õpetajatega läbi.

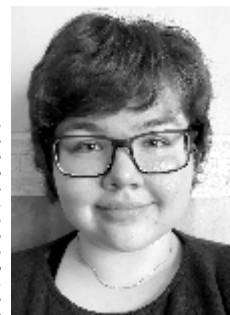
Koridorides jooksid väikesed kogu aeg ringi, korra sai Adele isegi palliga vastu pead, õnneks oli pall pehme.

Meie koolis on meie klassil kaks geograafiatundi nädalas, aga neil (7.b) on üks geograafia ja teise tunni asemel on lõiming.

Nende tunnirahu on päris rikutud, võrreldes meie klassiga, ehk tunni ajal ollakse telefonis ja haugutakse õpetajatele vastu. Samuti olid nad meie klassist mitmes aines maas.

Ainult bioloogias olid nad meist kaks teemat ees. Mõnes aines tegid nad ka töid, mida meie loomulikult kaasa tegime. Võrreldes meie kooliga oli neil päris palju ülesandeid arvutis või Studiumi kaudu kodus teha.

Kui meil oleks valida nende kahe kooli vahel, siis valiksime ikkagi enda kooli. Kogemus oli väärtuslik ja järgmisel aastal tahaksime taas kuskile vahetusõpilaseks minna.

Liisa Ojaviir,
VPK 7.b kl

Mulle meeldis Viljandi Kesklinna Koolis väga, siin on sõbralikud õpilased ja õpetajad, õhkkond on hea ning meeldiv.

Teistsugune ning huvitav oli see, et sai vahetundides telefoni kasutada. Mõlemas koolis on küll sama toitlustaja, Daily, kuid teie kooli toit on palju parem ja kõik toimub hästi sujuvalt. Meie koolis on ka söömine jagatud kahele vahetunnile, aga keegi ei pea sellest kinni. Kesklinna koolis on see teisiti, sööklas pole trügimist, on piisavalt istekohti. Oma Sõna on ka huvitav.

Roosi Mändmaa,
VPK 8.b kl

Sain teada, kui erinevad on tegelikult Viljandis olevad koolid. Õppimine toimub teistmoodi ja õpilased on ka teistsugused; ainuke, mis on sama, on õpitav materjal. Näiteks teie koolis tegelesid kõik õpilased päriselt tunni ajal õppimisega ja vahetundides olid kõik väga sõbralikud. Isegi siis, kui neil kästi seda teha, oli tunne, et meid võeti omaks.

Tänan kõiki selle vahva kogemuse eest ja soovitan seda ka teistele. Kes ei ole julgenud siiani veel vahetusõpilaseks minna, siis järgmisel aastal minge kindlasti.

Kevadel puhuvad värvilised moetuuled

Rachel Lisette Sarv, Adele Tamberg ja Kätlin Vagel, 7.b klass

Kohe peale edukat Playbacki võtsime novembrikuus pliiatsid ja hakkasime kolmekesi kavandama meie kevadist moekollektsiooni Viljandi põhikoolide moesõuks. Meie plaan oli läheneda teemale „Värvide mäng“ veidi teisest küljest. Otsisime internetist, mida sümboliseerivad erinevad värvid ja lõime kollektsiooni, milles tõime lavale erinevaid tundeid ja tähendusi iseloomustavad kostüümid. Valisime klassikalised toonid: punase, roheline, kollase, oranži, sinise ja valge.

Kavandamine käis vaieldes, kuid lõpuks saime kollektsiooni paberile ja alustasime õmblustöödega juba detsembri alguses. Õmblemas käisime algul igal neljapäeval ning hiljem ka juba 2–3 korda nädalas. Muidugi ei puudunud meie iganädalastelt õmbluspäevadelt ka lõbutsemine ja rõõm. Vahel jäime ka üksteise juurde ööseks ning õmbleme kesköni.

Esimese kostüümi saime täielikult valmis jaanuari keskpaigas. Selleks oli nooruslikkust iseloomustav roheline kostüüm. Edasi valmisid juba järgmised komplektid ja märtsi keskpaigas hakkasime lavaproove tegema. Alguses arvestasime T-kujulise lavaga ning seadsime selle järgi liikumise. Tegime proove väikeste maja saalis, kuid kui meid sealt ära aeti, tuli kolida suurte maja saali. Paari nädala pärast tuli info, et lava on sel aastal hoopis O-kujuline ning pidime kiiresti ümber õppima. Õnneks ei olnud see väga raske. Vahel saime proove teha ka Viljandi Huvikoolis.

Aprillis hakkasime mõtlema meigi ja soengute peale. Sellega kaasnes jällegi palju vaidlusi, kuid saime siiski lõpuks kokkuleppele. Kuna meie kollektsioonis oli igat värvi

kostüüme kaks ning seetõttu tuldi lavale kahe kaupa, otsustasime teha paarilistele omavahel sobivad soengud ning igale värvipaarile riiete tooni huuled.

11. aprillil olime juba hommikust peale õhinas, sest selle päeva õhtul toimus kauaoodatud Viljandi põhikoolide moesõu. Koolist lahkusime pärast 4. tundi ning kõik läksid koju end sättima. Kohtusime Sakala keskuses natuke enne kahte, selleks ajaks oli kõigil alusmeik tehtud ning kohapeal oli vaja värvida ainult silmad, huuled ja teha soengud. Meie proov algas kell 14.40 ja see sujus kui valatult, välja arvatud apsakas muusikaga. Nimelt olime kogemata lõiganud muusika ära vales kohast ja üks tähtis osa oli kaduma läinud. Olime kõik juba lootust kaotamas, kuid tänu Grete emale saime muusika uuesti õigest kohast ruttu parajaks lõigatud ning läksime lavale siiski sellise muusikaga, nagu olime plaaninud.

Mida lähemale õhtu jõudis, seda ärevamaks muutusime ja kell kuus hakkaski sõu päriselt pihta. Rahvas oli saalis ja üritus algas. Esmalt esinesid noorema vanuseastme grupid ehk 2.–5. klassi õpilased, meie olime teises, 6.–9. klassi astmes. Viimastena esinedes panime kogu sõule vägeva punkti ja olime ise väga rahul. Saime eripreemia tunnete väljendamise eest.

Õhtu lõpuks olime kõik ülimalt väsinud, aga õnnelikud, sest saime niivõrd palju positiivset tagasisidet ja meil läks enda meelest ka superhästi. Olime kollektsiooniga nii palju vaeva näinud ning peamine oli see, et rahvale ja ka meile endale meeldis. Isekeskis naerame, et andsime ka teistele võimaluse võitmiseks. Oli igati väärt ettevõtmine ja vägevä üritus.

Värvikas ja tundeküllane 7.b enne moelavale sisenemist.

Neljandikud muljetavad

Elis Maling ja Mona Sofia
Linnupuu, 4.a klass

Viljandi põhikoolide moesõu oli sellel aastal värviline ja lõbus. Meie klassist osales kaks gruppi. Ühe kollektiooni, "Värvide mäng" autor oli Elis Maling ja teise - "Triibud täppidesse" - looja oli Mona Sofia Linnupuu.

"Värvide mäng" tutvustas, kuidas vanad valmisriided uue välimuse said ja neid miksiti parimate tulemuste saavutamiseks uute isetehtud riietega. Lustakad väikesed pallikesed lisasid rõivastele mängulisust.

"Triibud täppidesse" oli kollektioon riietest, milles oli mugav tantsida, liikuda ja trikke teha. Ettevalmistustööde käigus tekkinud erimeelsused lahenesid ja tulemused meeldisid meile väga. "Värvide mäng" sai eripreemia hea fiilingu eest ning "Triibud täppidesse" julge esituse eest.

Rõõmustasime kõik koos, et meie modellidest said tunnustuse Keiti ja Kristjan.

Meie jaoks oli see väga vahva üritus ja saime palju toredaid ideid järgnevateks etteasteteks. Soovitame kindlasti ka teistel osaleda.

Ülal 4.a klassi kollektioonid ja all oma vanuseastmes võitnud 5.b klass.

Väiksema vanuserühma võitis meie kooli 5.b klass ja suurema 8.b klass.

Auhinnati ka parimaid nais- ja meesmodelle. Noorematest pälvisid need tiitlid meie kooli õpilased Keiti Mikkor ja Kristjan Hendrikson ning vanematest meie kooli neiu Elinor Luik ja Paala kooli noormees Egert Erm.

Vanema vanuseastme võitjad meie kooli 8.b klassist. Kollektioon valmis ühistööna.

Mälestused

Oma esimesest õpetajast mäletan...

... tema tumedaid juukseid ja värvilisi ehteid. *Anora*

...palju head. **Õpetaja Elina** ei andnud alla, vaid üritas meid voolida korralikeks kodanikeks, isegi siis, kui ta selles erilist lootust ei näinud. *Franko*

... ta külaskäiku lasteaeda enne kooli algust. Mäletan ta küsimust, kas ma tahan juba kooli tulla. Minu vastus oli kindel „jaa“. *Johannes*

...ma seda, et **õpetaja Kaina** oli alati hästi rõõmsameelne ja sõbralik, toetas meid, suutis mu klassivendi ohjeldada ja hoolis meist väga. *Anna*

... vallatuid lokke ja kelmikat naer-ratust, kuldketti ja õunamahla. Mäletan, et aeg-ajalt tuli temaga ette vaidlemist, sest olin üsna sõjakas plika. *Katariina L.*

... kui me **õpetaja Marikaga** väikese maja treppidest pepuli alla lasime. *Marie*

Algklassidest meenub...

... kuidas ma Carl-Alexile nätsu pähe panin ja Mikule terava harilikuga kõhtu augu torkasin. Minu jaoks lõppesid mõlemad korrad seletuskirja kirjutamisega. *Kärt*

... kuidas sain endale kogemata pinginaabriks Kalevi. Enne 1. klassi minekut toimus vestlus klassijuhatajaga ning saime ka endale valida klassis istekoha. Nimi tuli kirjutada märkmepaberile ja panna see oma tulevasele kohale. Käisin klassis ringi ja mulle jäi silma ilusate kirjatähtedega kirjutatud nimi. Neid tähti ma lugeda ei osanud, eeldasin, et tegu on mõne andeka tüdrukuga. Panin oma nime tema kõrvale ja kui 1. septembril selgus, et tegu on mingi poisiga, oli pettumus suur. *Paula*

... kuidas rahvatantsureisil Bulgaariasse pani Kaarel klassivenna koge-

Kasahstani lippu all võistlenud 9.b oli olümpiamängudel võidukas.

mata hotelli luku taha. Nii sai Karla tõsise lapsepõlvetrauma. *Janeli*

... kui Ingrid oli kogemata unustanud hommikul pidžaamapüksid jalga ning oli terve päeva nendega koolis. *Liis*

... kui ma sain oma esimese märkuse. See oli 4. klassis, mina ja veel vähemalt kümme matsi saime märkuse sellepärast, et ronisime kooliseinal. Sellest tuli väga suur pahandus. *Carl-Alex*

Kooliajal olen õppinud...

... õpetajatega suheldes, et nemadki ei ole sellised jumalad, kel pole tundeid ning kes oskavad absoluutselt kõike. *Kerli*

... õpetajatel kannatlikkust ja vastutulelikkust. Õpetajaamet on tohutut pühendumist ja enese allasurumist nõudev töökoht. *Carmen Victoria*

... et peab olema positiivne, ükskõik kui halvaks asjad on läinud, ja et kõik sõbrused ei kesta igavesti, aga neid tuleb millalgi ometi juurde. *Eliise*

... oma vigadest. Kui jätab asjad tegemata, on hiljem veel raskem nende juurde tagasi tulla. *Karl-Hendrik*

...seda, et ära jäta grupitööd teiste teha. Kogemuste põhjal võin öelda, et enamasti ei saagi see töö siis valmis. Ohjad tuleb enda kätte võtta. *Franko*

... õppima ning enda piire katsetama: kui kiiresti jõuan vene keele dialoogi pähe saada või kui kaua venitada geograafia töölehtedega, kuni õpetaja need lõpuks kokku kogub. *Hannah*

... spikreid tegema, neid hästi peitma, õppimise üle vinguma ja tegema kodutöid samal ajal, kui õpetaja neid kokku korjab. *Ingrid*

Tähtsad pole mitte hinded, vaid see, mida sa õpid. Ära võta iga solvangut südamesse! *Rando*

Oma klassile mõeldes tulevad meelde...

... nii mõnedki asjad: kui dramaatiline klass meil on, kui kannatamatud mõned on, kui hästi meil koostöö tegelikult sujuda võib ja kui ühtsed ja sarnased me tegelikult oleme. *Anna-Triin*

...pöörased algklasside kunstitunnid, kus murti nii kunstikaste, pintsleid kui ka südameid. *Eleonoora*

9. klassi parimad mälestused seostuvad ...

...lõbusate koolitundidega, kus sai palju nalja, kuid samas ka uusi teadmisi. Parimad on olnud füüsika ja mate. Minu jaoks on veel vinge mälestuse jätnud jõulupeol või retrodiskol villi tantsitud jalad. *Katariina*

...lõpureisiga Poola, sest me suhtlesime oma klassiga palju ning see jääb mulle alatiseks meelde.

Maribel

... reisiga Poola, sest pikad loksuvad bussisõidud olid väga lõbusad. Ka hotellis sai palju nalja.

Ingrid

... lõpureisiga Londonisse. See oli reis, kus sain oma klassiga toredalt ja sõbralikult aega veeta. See oli meie viimane reis selles koosseisus.

Sandra

Ma ei kujuta oma klassi ette ilma...

... **Marteni ja Kalevita**, sest nad on mingil määral meie klassi maskotid ning ilma nendeta võiks siin päris igav ja rahulik olla.

Paula

... **Arturi ja Reneta**, sest neid teab terve kool. Nad tekitavad alati palju naljakaid olukordi.

Eleonoora

.. **klassijuhataja Kajata**, sest ilma temata poleks me klass selline, nagu on.

Keitlyn

... algklasside **õpetaja Elinata**, sest tema õpetlikud mõtted andsid mulle suurde majja tulles palju kindlust.

Angelika

... **Kärdi ja Voldemarita**, sest neil on alati midagi teineteisele öelda ning seda on naljakas pealt vaadata. Kärt on ka inimene, kes organiseerib enamuse asju.

Maribel

... **Katariinata**, sest ta on iga päev nii rõõmsameelne. See teeb taju heaks.

Marie

.. **Mikuta**, kuna ta on alati klassi lõbustaja. Oma hea huumorimeelega on ta ka paljude õpetajate lemmik.

Marite

... **Kennerita**. Alati, kui mõne töö pärast pabistan ja üle mõtlen, ütleb ta midagi positiivset ja motiveerivat.

Britt Marii

Kõige olulisem inimene kooliaja jooksul on olnud...

...arvatavasti **mu õde**. Tema on mind aidanud ja toeks olnud. Sõbrad on ka olulised, aga ma ei saa ühte kõigist välja valida.

Hendrik

... ikkagi mu esimene **õpetaja Kaina Mälgand**. Ta oskas mulle alati toeks olla ja vajadusel abikätt ulatada. Ei lähe ka meelest kord, kui sain oma esimese kolme, vist 3. klassis. Helistasin talle õhtul kell 9 paiku hüsteeriliselt nuttes, et kuidas see küll võimalik on.

Janeli

...**minu ema**. Tema on see, kes seisib minu eest, tuli kooli, kui oli probleeme, tema sundis mind õppima. Tänu temale olen ma nii kaugele jõudnud.

Kristjan

... **minu issi**. Ta on algusest peale uskunud minusse ja alati abistanud, kui seda vaja on olnud. Ta märkab alati seda, kui mõnel päeval saan mitu viit, ja kiidab.

Britt Marii

...**minu vanaisa**. Tänu temale olen aru saanud, mis on oluline ja milleks on vaja päriselt pingutada. Vanaisa on õpetanud mulle distsipliini ja kannatlikkust.

Hannele

Tahan veel lisada seda, et...

... kogu see koolitee on olnud imeline ja ma ei oska ära tänada selle eest, millised sõbrad ma siit saanud olen. 1. septembril 2010 pandi lihtsalt 27 õpilast ühte klassi ja me oleme saanud nii lähedaseks!

Kärt

...et me kõik ikkagi hooliks üksteisest ja aitaks abivajajat. Mina usun, et kõik hea tuleb kord tagasi.

Heidi

...keskendu õppimisele, mitte laikide püüdmisele. Jää iseendaks ja julge erineda. Maailmas on liiga palju keskpärasust, seega püüdke kõrgemale!

Kaarel-Vahur

....meie koolis on hea rahulik energia. Mitte see, mis koridoris vahetunnis toimub, vaid see õhkkond. Õpetajad on nii toetavad ja targad inimesed ning moodustavad ühe osa sellest heast keskkonnast siin.

Taaja

Stiilinädalast võtsid üheksandikud aktiivselt osa ja hobipäeval tulid õpilased kooli oma huvialale viitavates riietes.

Kevadine klassireis viis Rakverre

Rachel Lisette Sarv ja Susanna-Emiilia Gorškova, 7.b klass

7.a ja 7.b klass käisid 15. märtsil Rakveres, kus külastasime politseimuuseumi või bowling'ut ja Rakvere teatrit.

Esmalt läks 7.b klass politseimuuseumisse, kus võttis meid vastu giid, kes tutvustas meile väljapanekut. Nägime Eesti politseinike vanu vormimütse ja rinnamärke. Saime katsetada enda reaktsiooni kiirust valgusfoori all ning panna pähe väsimuse või joobes oleku

prille. Oli võimalik ka turvarihmaga kinnitatud toolis kogeda, mis juhtub inimesega avariiis. Nägime, kuidas kaamerad ja kahepoolsed peeglid töötavad. Tegime endale ka oma sõrmejälgedega kaardi.

Uudistasime kurjategijate relvaruumi ning narkoruumi ja saime soovi korral viibida vangikongis.

Hiljem oli meil töötuba lahkamise ruumis, kus panime kokku kummist inimese siseorganeid. Lõikasime

toorest seasüdan, mõned üritasid ka seda süüa. Panime ennast proovile, kas suudame eristada puutüki pealt vereplekki teiste sama värvi plekkide hulgast. Tegime ka DNA-testi, kus nägime enda DNAd.

Õhtul vaatasime teatris etendust „See kõik on tema“. Etendus rääkis noorte elust ja oli õpetlik ning sisukas.

Jäime ekskursiooniga rahule.

Seiklesime rabas

Triinu Kree, 7.d klass

6. veebruaril sõitis 7.d klass Parika rappa, kus leidis aset põnev 4-kilomeetrine räätsamatk.

Parika raba on tuntud oma südamekujulise Parika järve poolest, mille pilt ilutseb paljudel Viljandimaad tutvustavatel voldikutel.

Giid Keidi Käis võttis meid soojalt vastu ja näitas, kuidas räätsasid alla panna. Siis suundusime teisele poole maanteed metsa, kus oli vaadetorn. Selle juures panime räätsad alla ning läksime giidi kannul üle jäätunud rabajärve. Ööl vastu matka oli kõvasti lund sadanud, paksus lumes oli räätsadega igati sobiv liikuda.

Kui suur rabajärv ületatud sai, tegime peatuse ja meilt küsiti, kuidas raba tekib. Eelmisel aastal loodusõpetuses õpitust oli nüüd palju kasu.

Peatuspunktides saime teada palju huvitavat - näiteks seda, et rabamänni vanust saab määrata okste „korruseid“ alt üles lugedes. Ühe lauka juures saime rabavett maitsta. Tass käis käest kätte ja näoilmeid oli igasuguseid. Kuna laukavesi on rauarikas, on sellel kerge metalne maitse.

Samuti saime uudistada kuivanud, oksteta puud, milles elab rähn (meie

Räätsamatk oli seitsmendikele põnev ja väsitav kogemus.

külaskäigu ajal teda ennast seal polnud). Kuna rähn ei viitsi oma pesaõnsust prahist ning väljahheidetest puhastada, „kolib“ ta igal aastal uude kohta ja tema vana pesa võtab üle ning ka puhastab orav.

Avanes võimalus ka mürgist sookailu nuusutada. Giid jutustas, et kord olevat ühed ekskursandid seda maitanud ning neile tuli kiirabi kutsuda. Kõndisime veel jupp maad, tegime ühispildi ning hakkasime peagi tagasi astuma.

Vaadetorni juures saime sooja herne-suppi, kringlit ja teed. Ronisime ka torni tippu ning imetlesime vaadet.

Oli vahva veeta klassikaaslastega põnevalt ja sportlikult aega.

Toimetus vabandab!

Eksikombel jäi eelmisest Oma Sõna numbrist välja Playbacki võitjate seast 5.a klass, kes saavutas oma vanuseastmes esikoha, kehastudes vaimukalt ansambli Brotherhood of Man liikmeteks. Nad esitasid lugu „Kisses for me“.

Õppekäik Tallinnasse

Ingrid Annelore Ritval, 4.c klass

4.c klass käis 16.aprillil Tallinnas õppekäigul.

Läksime Tallinnasse bussiga ja sõit sinna oli mobiiltelefonivaba. Seega oli tore reis, sest sai rääkida sõpradega ja samas ka aknast välja vaadata. Pidime meelde jätma, mida sõidul nägime.

Mina nägin bussi aknast välja vaadates ilusat loodust, kahte kitse, kahte sookurget, nelja toonekurget, mitmel põllumaal lehmi, suuri taliviljapõlde, palju päikesepaneele ja Viikingite küla. Kui jõudsim Tallinnasse, siis bussijuht parkis

bussi KUMU parklasse ning edasi kõndisime Katariina treppide juurde, kus veidi sõime. Edasi läksime kaunisse Kadrioru parki jalutama. Seal nägime Eesti laulul esinenud Stefan Airapetjani. Temast tehti saadet ja saatejuht oli Brigitte Susanne Hunt. Seejärel jõudsim Kadrioru Kunstmuuseumisse. Seal oli meil programm „Kunstiga kiusamise vastu“. Giid rääkis kunstiteoste ja neid saatvate lugude abil, kuidas üksteisega lugupidavalt ja sõbralikult käituda. Lõpuks tegime klassiga ka plakati.

Kõige rohkem jäi mulle meelde

kunstnik Johann Köler, kes on pärit Viljandimaalt.

Läksime bussi ja sõitsime Eesti Tervishoiu Muuseumisse. Seal oli 15 tuba, igas toas erinev atraktsioon või näitus inimese keha paremaks tundmaõppimiseks. Lahe oli proovida ise kõike, nt kui raske on raseda kõht, kui laps on olnud kõhus 7 kuud. Eesti Tervishoiu Muuseumis oli ka pood. Mina ostsin sealt süstla moodi pastapliiatsi.

Mulle väga meeldis see väljasõit ja suur tänu meie õpetajale, kes selle sõidu organiseeris.

Fotol 4.c Kadrioru pargiga tutvumas.

Emadepäeva matkale tuli palju rahvast

Alexander Langel, 2.a klass

„Viljandi Kesklinna Koolil oli neljapäeval, 3.mail emadepäeva perematk, kus osales üle 600 inimese 180 perekonnast,“ rääkis õpetaja Kaina Mälgand.

Matk toimus üle kogu linna ja kokku oli see natuke vähem kui 5 km. Kaardi peal olid näidatud kõik kohad, kus olid ülesanded ja seal sai õigete vastuste eest templeid.

Õpetaja Kersti Pihel-Hein väitis, et ei olnud raske jagada mitukümmend templit.

Novembris toimus isadepäeva matk, aga selle maa oli lühem.

Ilmateade

Viljandis on ilmad juba päris soojad. Mina olen juba lühikeste pükstega. Pane sina ka!

Aga jahe koht? Meie kodu terrassil on mõnus jahe istuda, eriti kella kahe-kolme ajal. Aga muidugi ainult siis, kui sa tahad!

Alexander Langel

Tegime roboteid ja kamakäkke

Jane Bergman, 3.c klass

Kolmapäeval, 27. märtsil toimus Tarvastus Viljandi maakonna kolmandate klasside õpioskuste päev. Meie koolist osalesid seal Loore Mariel Maidla (3.a), Jane Bergman (3.c) ja Emmeliine Kallikorm (3.d).

Õpilased jagati kohapeal erinevatesse gruppidesse. Rühmaga sai käia maksimaalselt kuues erinevas töötas. Loovustas pidi maha joonistama Tarvastu vöö mustrit. Kamakäkitas tegime kamakäkki, arvutustas pidi arvutama, roboo-

tikatoas pidime ehitama roboti ja selle programmeerima.

Infotoas otsisime Tarvastu kihelkonna raamatust informatsiooni ning pidime arvutist otsima infot ka suvise laulu- ja tantsupeo kohta.

Mulle meeldis kõige rohkem kamakäkke teha. Päeva lõpus saime käkke ise maitsta ka. Need olid head, kuid veidi kuivad, mulle oleks väga meeldinud, kui nende sees oleks veel rohkem pähkleid olnud.

Lilla Daam II osa

Eelmises osas sattusid poisid unustatud kotti otsides koolimaja pööningule, kus ettevaatamatusest maha pillatud maal töi noormeestele kaasa salapärased sekeldused.

Poisid vakatasid ja jõllitasid tuulelippu nagu ilmaimet. Pööningul, kus teadagi palju tolmu leidub, hakkas neile pikast passimisest juba kerge tolmuhiht seljale kogunema. Tõnu, kes arvas, et ta magab, proovis silmi pilgutada ning mõistis siiski, et tegu pole unega. Ta pööras pea Aleksi poole, kelle pilk oli kauaaegselt vaatamisest juba klaasistunud. "Peaaegu nagu minu akvaariumikala," tõmbus poisi suu muigele, kuid kodule mõtlemine meenutas, et midagi müstilist on teoksil. Korraks heitis ta pilgu kaaslaste riitele ja hüüatas: "Vaata, mis sul ometi seljas on!" Aleks pööras pea sõbra poole ning vastas: "Sa vaata ennast."

Poistel olid seljas vanamoodsad koolivormid, nõobid korralikult ette ömmeldud.

"Vahest oli emal siiski õigus, kui ta ütles, et ma nii palju telefonis ei mängiks – et muidu hakkab veel pettepilte nägema," pobises Tõnu kahetsusega.

"Usu mind, sa ei näe pettepilte. Tead, see on päris lahe – nagu ulmefilmis," hakkas Aleks rääkima. "Ah, sina oma filmidega. Me oleme päriselus ja mõtle parem, mis me edasi teeme," sõnas Tõnu.

Selle peale ei osanud Aleks midagi kosta. Ta kükitas ning hakkas sõrmedega rehitsedes pörandalt maalikilde kokku korjama. "Vähemalt me koristame endi järelt," püüdis ta end lohutada.

Tõnu istus aknaluugi juurde maha ja silmitses teda. Ta mõtles, kuidas see ometi juhtuda sai. "Karistuseks...? No mida me siis tegime? Olgu, ma tean, et polnud tark meie stepptantsuhuvilise füüsikaõpetaja kolisevate kingade alla svamme liimida... Aga

kui annaks asja tagurpidi pöörata... BINGO!" karjatas ta, mispeale ühe laua alla roomanud Aleks pea ehmatusest ära löi.

"Mis sulle ometi sisse läks!?" hüüatas sõber.

"Ma tean, kuidas me tagasi oma aega saame! Paneme selle maali lihtsalt uuesti kokku!"

Aleks ahmis õhku: "Suurepärane, aita mul otsida!" See oli vaatepilt, mida kehalise kasvatuse õpetaja pidanuks nägema – poisid tuiskasid ahvikiirusel ringi, nihutasid kappe ja tõstsid raamatupakke – et ainult tagasi pääseda. Leitud tükid panid nad laual kenasti kokku, ühelt riulilt leidsid nad midagi liimitaolistki.

"Viimane tükk veel," pomises Tõnu ärevalt. Maalist puudus veel vaid kell, mis daamil kaelas rippus.

Minutid möödusid, poisid olid nii hoos, et ei märganud midagi imelikku. Pööningu pimedaimas nurgas kerkis aeglaselt pörandapragude vahelt lillat udu. See tõusis ning moodustas lõpuks daami kuju. Daam vaatas terase pilguga ringi, märkas poisse ja naeratas. Hetk hiljem oli ta kadunud.

"Käes!" hüüdis Aleks võidukalt, käes maali viimane tükk. Uskumatult õnnelik, et sellele müstilisele sekeldusele viimaks lõpp tuleb, keksis ta pööninguakna juurde ning vehkis oma leiuga nagu olümpiavõitja. Järsku ta karjatas: "Ei! Anna tagasi!" Ta oli tüki käest pillanud ja üks katusel kakerdav vares haaras selle noka vahele ning lendas minema. Aleks vaatas vabandavalt Tõnu poole. "Ja mida me nüüd teeme?"

(Järgneb...)

Võimalik variant loo jätkumiseks

Kui poisid välja läksid, nägid nad tavalise tee asemel munakiviteed ja tänavalampide asemel vanu õli-lampe. Poisid olid segaduses, sest kõik oli väga vanamoodne ja eelnevasterinev.

Peale pikka vaikust küsis Tõnu: „Kus me oleme ja kuidas me siia saime?“ Poiste vestluse katkestas kabjaklõbin, mis kostis kaugelt ning lähenes neile kiirelt. Varsti nägid nad ka vankrit, mille ees oli kaks hobust. Vanker peatus nende ees ja sealt väljus lillas kleidis daam. Poisid tundsid ta ära, ta oli pildil, mida Tõnu käes hoidis.

Daam silmitses paar sekundit poisse ja ütles; „Ma olin just õhtust söömas, kui mu kell hakkas tööle. Teie kahe pärast pidin ma lõpetama ja siia ruttama. Mida te siin üldse teete?“

Aleks rääkis talle loo ära ning küsis, kuidas nad tagasi koju saavad. „See siin on minu maailm ja välja saada on pea võimatu,“ ütles daam. Ta jätkas: „Kui sa siia kord tuled, jääb su keha siia igaveseks, ainult kummitusena on siit võimalik väljuda ning sedagi tunniks.“

Poisid sattusid paanikasse, kuid siis tuli daamil idee: „On üks võimalus, aga see on väga ohtlik ja ma pole kindel, kas see enam töötab.“

„Me oleme nõus!“ hõiskasid poisid ning läksid daamiga koos koolimajja.

Sten Kuld, 7.d klass

Toimetus ootab huviga Lilla Daami loole järgesid. Vali meeldivam lugu ja kirjuta sellele lõpp. Oma jutud võite viia meie raamatukokku.

Koolisõda

Kas tunned meie kooli töötajaid? Pane ennast proovile!

Kes meie kooli õpetajatest või koolitöötajatest

1. ... on tegelenud iluvõimlemisega?
2. ... on tegelenud poksiga?
3. ... on sõudmistreeneri õde?
4. ... tantsib flamencot?
5. ... on olnud Eesti kõrgkoolide meister käsipallis?
6. ... on naiskodukaitse liige?
7. ... on osalenud 100. laulupeol?
8. ... oli ajalehe Säde korrespondent?
9. ... naudib vahel Böff a la tartari valmistamist?
10. ... on õppinud sekretär-raamatupidajaks?

Vastused:
1. Raamatukoguhoidja Liina Smolina
2. Direktor Aavo Soopa
3. Virve Neerot
4. Esta Kivisild
5. Anu Rohd
6. Esta Kivisild
7. Jüri Ojamaa
8. Külliki Asu
9. Jüri Ojamaa
10. Kaja Orobko

Elinor Luik 7.b kl

1. Virve Neerot
2. Kaja Orobko
3. Virve Neerot
4. Esta Kivisild
5. Rene Sadam
6. Esta Kivisild
7. Aavo Soopa
8. Külliki Asu
9. Jüri Ojamaa
10. Liina Smolina

5 punkti

Maarja Õmblus 8.c kl

1. Kaja Orobko
2. Riho Siil
3. Meeri Tuul
4. Esta Kivisild
5. Jaak Luhakooder
6. Esta Kivisild
7. Jüri Ojamaa
8. Külliki Asu
9. Tatjana Anniko
10. Kalli Pöld

4 punkti

Rosette Liis Uus 6.a kl

1. Anneli Luik
2. Aavo Soopa
3. Virve Neerot
4. Elina Tirgo
5. Aavo Soopa
6. Esta Kivisild
7. Jüri Ojamaa
8. Erika Aas
9. Tatjana Anniko
10. Kalli Pöld

4 punkti

Anna Kateriina
Mathilde Asu 9.b kl

1. Kaja Orobko
2. Aavo Soopa
3. Virve Neerot
4. Esta Kivisild
5. Kalli Laprik
6. Esta Kivisild
7. Malle Pisarev
8. Meeri Tuul
9. Tatjana Anniko
10. Liina Smolina

4 punkti

Õpetaja Markus Stein

1. -
2. Aavo Soopa
3. Virve Neerot
4. -
5. -
6. Esta Kivisild
7. -
8. -
9. -
10. -

3 punkti

Koolipärlid

Triinu Kree, 7.d klass

* Õpilane koob käsitöötunnis sokki. Tuleb õpetaja ja küsib: „Kumba sokki sa kood – esimest või teist?“ Õpilane: „Teist.“ Õpetaja: „Oled sa alles karme! Näita õige seda esimest valmis sokki!“ Õpilane: „Tjah... esimest hakkann ma alles kuduma.“

* Õpilane muusikatunnis: „Helitooni muutmiseks tuleb asetada pasunasse sardiin.“ (*sardiin*)

* Poisid lobisevad tunnis tagapool istuvate sõpradega ning näitavad õpetajale kogu aeg kukalt. Õpetaja ütleb: „Pöörake otsekohe ümber! Või muidu kirjutatan Stuudiumisse „Hästi lõigatud soeng“!“

* Õpetaja: „Mis on su lemmik-õppeaine?“ Õpilane: „Lootusõpetus.“

* Matemaatikaõpetaja: „Kas sa olid eelmises elus tigu, et nii aeglaselt arvutad?“

* Õpilane: „Kas vingugaas tekib vingumisel?“

* Loodusõpetuse õpetaja tunnis lobisevatele õpilastele: „Olge tasa! Või soovite tunda oma õlal kaardikepi kineetilist energiat?“

9. klassi unistuste koolipäev

Minu unistuste koolipäev hakkaks pihta kella üheksast või isegi kümnest, sest mulle väga meeldib magada ja minu arvates on praegune kooli algusaeg liiga vara. Õpetajad võiks tundides ikka sama ranged ja kurjad olla, kuid neil võiks parem huumorisoon olla, mõnel vähemalt. Tunniteema võiks rohkem õpetlik olla elu jaoks, mitte mingi koosinuse ja siinuse jama. Viimane tund võiks lõppeda nelja-viie paiku, sest siis jõuab ka muid tähtsaid asju elus ära teha.

Carl-Alex

Praegu on õpilased jagatud klassisidesse vanuse ja taseme järgi, kuid minu unistuses oleksid koos lapsed, kelle huvid ja iseloomud kattuvad. Õpetajad oleksid elurõõmsamad ja sõbralikumad ning kaasaegsemate mõtlemisviisidega.

Sandra

Väga kerge on tunnis õppida, kui õpetaja teeb oma tööd naudinguga. Ei teki just positiivsed tunded, kui õpetaja on klassi ees pahur ja toriseb. Ma saaksin tundides paremini aru, kui õpetajad tõesti armastaksid oma tööd. Selle nimel tuleb õpetajatega hästi käituda ja nende tehtud tööd austada.

Minu unistuste koolipäeva vahetunnid peaksid olema tegude-rohked. Soovin, et mul oleks vahetundides võimalik laulda, klaverit mängida või sõpradega muusikat kuulata ja selle saatel tantsida.

Heidi

Keitti Anett, Emma, Kalev ja Sirli stiilinädalal sõbrapäevakaarte jagamas.

Sõpradega elu tore
muresid ja kurbust pole.
Sõbrapäeval parem veelgi,
magusam on kohv ja teegi.

Kõigil tuju hea,
mõni kaotab pea.
Igal pool õhupallid,
lilled, musid, kallid.

*Keitti Anett Erilane ja
Vanessa Teesalu, 7.a klass*

Pildi autor Emily Luhaäär, 2.b klass

Konna-Lonni

Konn, kel nimeks Lonni,
tegi tiigi põhja onni.
Kutsus külla poisipõnni,
aga see ju vees ei kõnni!

Chris Robin Krabi, 2.b klass

Konn

Konn on ilus, krooksub ta
hüppab läbi pika maa.
Tal on koivad, pikk tal keel
ma ei tunne teda veel.

Sander Loit, 2.b klass